

Arrest

nr. 66 944 van 20 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LOOSVELT, die loco advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Servische nationaliteit te bezitten en van Roma origine te zijn. Uit uw documenten blijkt dat u geboren bent in Novi-Sad. U stelt tot uw 14de levensjaar in Servië te hebben gewoond tot het moment dat u huwde met uw eerste echtgenoot. Van 1990 tot 1994 zou u in Mitrovica (Kosovo) hebben gewoond. U verklaarde verder dat u sinds 1994 ononderbroken in Firenze (Italië) gewoond heeft, buiten een bezoek van 3 à 4 maanden aan uw toenmalige schoonouders in Kosovo in 1997. U besloot later niet meer terug te keren, omdat er na de oorlog toch niemand meer was. Op 25 januari 2011 besloot u samen met uw huidige man Italië te verlaten. Op 26 januari 2011 zou u in België toegekomen zijn, en

diezelfde dag nog vroeg u hier asiel aan. De reden van uw vertrek naar Italië vanuit Kosovo was het feit dat er in Kosovo geen werk was en u in Italië wilde werken.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Servische geboorteakte; uw Servisch nationaliteitsbewijs; een Italiaanse verblijfsvergunning van 5 oktober 2004 tot 22 maart 2007; een Italiaans proces-verbaal omtrent de mishandeling door uw tweede man d.d. 3 januari 2007; attest ziekenhuis in Pisa/Italië d.d. 12 maart 2007; een Italiaanse rechterlijke uitspraak in verband met zorg voor twee dochters d.d. 23 september 2009; een arbeidscontract in Italië d.d. 23 september 2009; een huurcontract van een huis in Firenze/Italië van 1 maart 2009 tot 28 februari 2013; aanvraag bij en verwerping door het Italiaans Ministerie van Binnenlandse Zaken (arbeid) d.d. 24 september 2009 en 15 maart 2010; oproepingsbrief voor rechtzaak op 8 november 2010; vonnis 8 november 2010 (uitzetting uit huurhuis); aanmaningen tot ontruiming van caravankamp vanwege stadsbestuur Firenze d.d. 15 december 2010 en 14 januari 2011.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan blijken dat u zich in geval van een eventuele terugkeer naar Servië kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat de reden van uw vertrek, namelijk het zoeken van werk in Italië, geen verband houdt met één van de redenen zoals vermeld in de Geneefse vluchtelingenconventie of zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet naar Servië kan terugkeren omdat u Roma bent en omdat uw echtgenoot er zou worden lastiggevalen. U haalt echter geen enkel concreet voorbeeld aan waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Servië, behalve dat er op Roma's zou worden gescholden en dat u geen huis hebt (gehoorverslag CGVS p.7). In dit verband kan worden opgemerkt dat, hoewel Roma in Servië vaak te kampen hebben met economische problemen of achterstelling op het vlak van arbeid en huisvesting, deze situatie doorgaans het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet herleid kan worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma. Ook de algemene economische malaise in Servië speelt bijvoorbeeld een rol. Hierbij dient ook nog benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Volledigheidshalve kan hieraan nog worden toegevoegd dat uit de informatie van het Commissariaat-Generaal blijkt dat de Servische overheid anno 2011 zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar actuele beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië. De algemene situatie voor de Roma in Servië anno 2011 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake

kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Wat betreft uw verklaring dat uw man bij terugkeer problemen zou kennen in Servië, dient er te worden opgemerkt dat zijn vrees beoordeeld dient te worden ten aanzien van zijn land van herkomst, zijnde Kosovo. Het feit dat u niet met uw echtgenoot in uw land van herkomst zou kunnen verblijven, behoort niet tot de draagwijdte van de Geneefse Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming. Het recht op gezinseenheid is weliswaar een belangrijk recht, maar het ontbreken ervan resulteert niet in vervolging of het lijden van ernstige schade.

De door u bijkomende neergelegde documenten doen evenmin afbreuk aan bovenvermelde bevindingen. Uw geboorteakte en nationaliteitsbewijs bevestigen uw identiteit en nationaliteit, hetgeen hier niet ter discussie staat. De vele documenten uit Italië staven uw bewering dat u ginder reeds lange tijd verblijft, uw medische toestand in deze periode, alsook de pogingen die u ondernomen heeft om er uw verblijfssituatie te regulariseren en uw recente huisvestingsprobleem. In het kader van uw asielaanvraag werpen deze documenten echter geen nieuw licht op de beoordeling ervan. Na onderzoek van de asielaanvraag van uw echtgenoot werd er ook in zijn dossier een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/3 en artikel 48/4 juncto artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). In een eerste onderdeel stelt verzoekster dat de argumentatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) in de bestreden beslissing niet overeenkomt met het rapport van Amnesty International van juni 2010. Uit dit rapport blijkt dat Roma nederzettingen in Servische steden systematisch plaats moeten maken voor andere doeleinden. De agressie en discriminatie waarmee Roma te kampen krijgen worden niet tegengegaan door de overheid en tasten hun fundamentele mensenrechten aan. Voorts heeft verzoekster geen band meer met Servië aangezien zij al 14 jaar niet meer is teruggekeerd. Bovendien zou zij discriminatie ondervinden wegens haar huwelijk met een Roma van Kosovaarse origine. Er zijn bijgevolg nog heel wat tekortkomingen om een veilige terugkeer naar Servië te garanderen. Het CGVS schendt de zorgvuldigheidsplicht door aan deze informatie voorbij te gaan. De door verzoekster aangehaalde problemen, namelijk haar origine als Roma en haar gemengd huwelijk, houden verband met de criteria in artikel 1, A, 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en de vervolging is voldoende ernstig gezien verzoekster vreest voor haar fysieke en psychische integriteit. In een tweede onderdeel stelt verzoekster dat het CGVS artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de formele, minstens de materiële, motiveringsplicht van artikel 62 van de vreemdelingenwet schendt, doordat zij geen enkele reden tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aanhaalt. Verzoekster heeft, blijkens het rapport van Amnesty International, wel degelijk een reële vrees voor vervolging.

2.2.1.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoeksters asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Het determinerend motief om verzoekster niet te erkennen als vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, is de vaststelling dat de aangehaalde motieven om niet terug te keren naar haar land van herkomst geen verband houden met één van de criteria opgenomen in het Vluchtelingenverdrag. Zij vermeldde in haar asielrelaas geen feiten die getuigen van een vervolging omwille van één van de vluchtelingenrechtelijke vervolgingsgronden, i.e. ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het feit dat zij zou behoren tot een bepaalde sociale groep. Nergens blijkt bovendien uit haar verklaringen dat zij omwille van één van deze gronden niet zou kunnen rekenen op bescherming door de Servische autoriteiten. Verzoekster verklaart immers Servië te hebben verlaten om werk te zoeken in Italië. Zij haalt aan dat zij niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst omdat zij Roma is, er op Roma's gescholden zou worden, haar man zou worden lastiggevalen en omdat zij er geen huis heeft. Verzoekster stelt aldus dat haar problemen ontspruiten uit haar origine als Roma en haar gemengd huwelijk en verband houden met artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag, zonder dat zij echter haar vluchtelingenrechtelijke vrees *in concreto* aannemelijk maakt. Met betrekking tot de discriminatie die Roma kunnen ondergaan, wordt in de bestreden beslissing nergens betwist dat Roma vaak te kampen hebben met economische problemen of

achterstelling op het vlak van o.a. tewerkstelling en huisvesting. De commissaris-generaal erkent aldus dat Roma in Servië op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, maar geeft hierbij eveneens aan dat dit niet zonder meer gelijkgesteld kan worden met vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, dan wel met een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Discriminatie maakt echter slechts vervolging uit in de zin van het Vluchtelingenverdrag wanneer de problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast en de staat niet wil of niet kan beschermen. Uit de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er geen sprake is van systematische, specifiek op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen (stuk 24, landeninformatie, SRB, Servië, De situatie van Roma in Servië d.d. 19 januari 2010).

Verzoeksters verwijzing naar het rapport van Amnesty International van juni 2010 betreffende de ontruiming van Roma nederzettingen in Servische steden, volstaat geenszins om de uitgebreide en gedetailleerde informatie van het CGVS, die werd samengesteld uit een veelheid aan objectieve bronnen, te weerleggen (stuk 24, landeninformatie). Bovendien maakt verzoekster niet *in concreto* aannemelijk dat het rapport, dat overigens enkel over de ontruiming van nederzettingen gaat, op haar van toepassing zou zijn. De overige bij het verzoekschrift gevoegde stukken over de situatie van Roma in Italië en een artikel dat eveneens over de ontruiming van Roma nederzettingen gaat, worden evenmin *in concreto* toegelicht en zijn aldus niet bij machte de door het CGVS gehanteerde informatie te ontkrachten. Dat discriminatie door lokale burgers niet wordt tegengegaan door de overheid, is een loutere bewering die niet onderbouwd wordt. Ook het feit dat zij geen band meer heeft met haar land van herkomst kan niet aanvaard worden om te besluiten tot een vluchtelingenrechtelijke vrees. Evenmin kan het feit dat verzoekster getrouwd is met een Kosovaarse man en niet met hem zou kunnen terugkeren naar Servië gezien de discriminatie waarvan zij het slachtoffer zouden worden, wat zij overigens niet staft, aangenomen worden als discriminatie die gelijkgesteld kan worden met een vluchtelingenrechtelijke vrees of met een reëel risico op ernstige schade. Verzoeksters theoretische betoog aangaande een aantal vluchtelingenrechtelijke begrippen en de bewijsvoering is geenszins dienstig om de concrete en pertinente motivering van de bestreden beslissing te ontkrachten.

2.2.1.2. De Raad stelt tevens vast dat verzoekster geen enkele poging heeft gedaan om bescherming te zoeken bij de nationale autoriteiten hoewel zij verklaarde nooit problemen te hebben gekend met de politie (stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 31/05/2011, p. 4). Internationale bescherming kan echter slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Uit de uitgebreide informatie die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat het beleid van de Servische overheid niet gericht is op discriminatie of vervolging, maar wel op de integratie van minderheden, waaronder Roma. De bestreden beslissing licht tot in detail toe welke maatregelen de Servische autoriteiten treffen ter bevordering van de integratie van deze minderheden en ter verbetering van hun situatie op het gebied van o.a. huisvesting en tewerkstelling. Het rapport van Amnesty International van juni 2010 over de ontruiming van Roma nederzettingen is niet bij machte een ander licht te werpen op de situatie en toont evenmin aan dat de informatie waarop het CGVS zich gebaseerd heeft onvolledig of onjuist zou zijn. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht vast dat de algemene situatie van Roma in Servië op zich geen aanleiding geeft tot een vluchtelingenrechtelijke vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.1.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoekster tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat zij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, *in casu*, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt dat verzoekster de motivering om de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren onvoldoende acht. Zij heeft bijgevolg kritiek op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht. Waar zij slechts "*het feit dat u niet met uw echtgenoot in uw land van herkomst zou kunnen verblijven, behoort niet tot de draagwijdte van de Geneefse Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming*" aanhaalt als motivering tot weigering van de subsidiaire bescherming, dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing wel degelijk uitgebreider motiveert. Verzoekster maakt, zoals hoger uitvoerig uiteengezet, immers niet aannemelijk dat zij niet op de bescherming van de Servische autoriteiten zou kunnen rekenen, hetgeen ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vereist is. Het aangehaalde rapport van Amnesty International, dat niet *in concreto* wordt toegelicht, is evenmin bij machte hier een ander licht

op te werpen en toont niet aan dat er wat haar betreft zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

2.2.1.4. Waar verzoekster stelt dat het CGVS de zorgvuldigheidsplicht schendt door geen rekening te houden met de door verzoekster aangebrachte informatie, dient opgemerkt te worden dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS werd gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten. Zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Rom machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.2. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. Het middel is ongegrond.

2.3. Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER